

Az ausztrálok „balkáni gerléje”

Ez a madár eredetileg Indiában, Nyugat- és Dél-Kínában volt honos, de feltehetőleg emberi segédlettel a XVI. században már Kis-Ázsiában is elterjedt. A Balkánon a törökök terjesztették el, védték, óvták a számukra olyan kedves vadgalambot, de amikor uralmuk megszűnt, s elhagyták a területet, a madarakat hátrahagyták. Senki se törődött velük, ennek ellenére egy kicsi, de stabil populációjuk megmaradt. A XX. század elején azonban a balkáni gerle, melynek erős szaporodási hajlama van, hirtelen újabb és újabb költőterületeket foglalt el. 1912-ben Szerbiában, 1930-ban Dél-Magyarországon, 1949-ben Hollandiában, 1957-ben Észtországban tűnt fel, ma pedig intenzíven hódítja meg Észak-Afrikát.

Azt gondolnánk, hogy ilyen sikergalamb csak a mi kontinensünkön létezik, pedig például Ausztráliában hirtelen, robbanásszerűen nagy területeket foglalt el a kontyos galamb vagy más néven ausztrál kontyos gerle.

A faj eredetileg viszonylag kis területen volt honos a keleti partvidék erdeiben, mára azonban a sivatagok és a sűrű trópusi esőerdők kivételével szinte mindenütt felbukkan – a mezőgazdasági területeken éppúgy, mint a nagyvárosok parkjaiban.

Sok Ausztráliába látogató turistának első madaras élménye, amint Sydney zöldövezetében megpillantja ezt a mintegy 35 cm testhosszal bíró, 25 dekagrammos, más fajjal tollbóbitája miatt is összetéveszthetetlen galambocskát, amint akár csupán 1-2 méterre a sétáló ember lába előtt szedegeti a magvakat, morzsákat.

Az ausztrálok „balkáni gerléje”

Közzétéve itt: magyarmezogazdasag.hu az Agrárhírtportál (<https://magyarmezogazdasag.hu>)

Fotó: Bagosi Zoltán; www.zoobudapest.com

Madarunk igen jól tartható fogságban is. Már a XVIII. században szaporították Angliában. S hogy mennyire ellenálló, azt mi sem bizonyítja jobban, hogy a frankfurti állatkertben 1890-1891 kemény telén egy szélnek kitett fészekben költött, és egy fiókát fel is nevelt. Ezután nem meglepő, hogy a berlini állatkertben a XX. század elején megkísérelték a madarat szabadon tartani. Ugyanekkor Európa más országaiban is próbálták meghonosítani. E kísérletek kezdetben sikeresnek tűntek, de mivel egy-egy területen viszonylag kevés egyedeket engedtek el, az állományok – feltehetően a beltenyészet miatt – idővel felmorzsolódtak.

Nálunk elterjedését az is korlátozta, hogy a ragadozók, különösen a baglyok nagy vámot szedtek közöttük. Viszont a díszmadárkedvelők körében igen nagy népszerűségnek örvend, bár saját fajtársaival vagy rokonfajokkal nem lehet egy röpdében költetni, de díszpintyekkel, foglyokkal, fürjekkel problémamentesen együtt tartható.

Megfelelő elhelyezés esetén évente 4-5 fészekaljjal hálálja meg a gondoskodást, ennél többet ne engedjünk meg számára, hogy ki ne zsigereljük.

Hazánkban közgyűjteményekben is előfordul, így a Fővárosi Állat- és Növénykertben Ausztráliában őshonos papagájokkal együtt már hosszú évek óta bemutatják a fajt.

Szerző: TZS

Közzététel ideje: 2020. 01. 22., szerda, 10:00

A forrás webcíme: <https://magyarmezogazdasag.hu/2020/01/22/az-ausztralog-balkani-gerleje>